VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2020. gada 23. septembrī*

Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "MUSIKISS" reģistrācijas pieteikums – Agrāka Apvienotās Karalistes vārdiska preču zīme un grafiskas preču zīmes "KISS" – Līgums par Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības un *Euratom* – Pārejas periods – Apelācijas padomes lēmums, ar kuru lieta nodota atpakaļ Iebildumu nodaļai – Pieņemamība – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

Lietā T-421/18

Bauer Radio Ltd, Pīterboro [*Peterborough*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *G. Messenger*, *barrister*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *S. Bonne*, *H. O'Neill* un *V. Ruzek*, pārstāvji,

atbildētājs,

otrs procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieks, kas iestājies lietā Vispārējā tiesā, –

Simon Weinstein, ar dzīvesvietu Vīnē (Austrija), ko pārstāv *M.-R. Petsche* un *M. Grötschl*, advokāti,

par prasību par *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 14. marta lēmumu lietā R 510/2017-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Bauer Radio* un *S. Weinstein*,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Žervazonī [*S. Gervasoni*], tiesneši L Madise [*L. Madise*] un R. Frendo [*R. Frendo*] (referente),

sekretārs: P. Kullens [*P. Cullen*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 10. jūlijā,

ņemot vērā *EUIPO* ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 10. oktobrī, izvirzīto iebildi par nepieņemamību,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 10. oktobrī,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā 2019. gada 12. februāra rīkojumu par iebildes par nepieņemamību pievienošanu pamatlietai,

ņemot vērā *EUIPO* atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 24. aprīlī,

ņemot vērā izmaiņas Vispārējās tiesas palātu sastāvā,

pēc 2020. gada 16. janvāra tiesas sēdes,

ņemot vērā 2020. gada 25. februāra rīkojumu par mutvārdu procesa atsākšanu,

ņemot vērā Vispārējās tiesas lietas dalībniekiem uzdotus rakstveida jautājumus un viņu atbildes uz šiem jautājumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas 2020. gada 13., 16. un 19. martā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums [1]

Tiesvedības priekšvēsture

1 2013. gada 15. novembrī persona, kas iestājusies lietā, *Simon Weinstein*, iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar grozīto Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) (aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "MUSIKISS".

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem ir pieteikta reģistrācija, ietilpst 35., 41. un 45. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

– 35. klase: "reklāma (arī tiešsaistē), it īpaši sludinājumi (trešo personu vārdā); personāla un darbavietu starpniecība, it īpaši saistībā ar mūziku vai mūzikas amatieriem; preču un pakalpojumu mūzikas jomā mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības pakalpojumi (arī tiešsaistē)";

– 41. klase: "atpūtas pasākumu organizēšana, koordinēšana un nodrošināšana; pasākumu rezervēšana; mūzikas, dziesmu, īsmetrāžas filmu, radio un televīzijas programmu un kultūras raidījumu prezentēšana; pasākumu biļešu rezervēšana un iepriekšpārdošana; ar mūziku vai mūzikas amatieriem saistītu datu komplektēšana, apkopošana, administrēšana un nodrošināšana (arī izmantojot tiešsaistē ieskatāmas datu bāzes vai lietotnes)";

– 45. klase: "sociālie pakalpojumi, proti, interešu un zināšanu kopienu starpniecība, izmantojot sociālos tīklus".

4 Preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2014. gada 24. februāra *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 2014/036.

1 Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

5 2014. gada 23. maijā prasītāja – *Bauer Radio Ltd* –, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 41. pantu (tagad – Regulas 2017/1001 46. pants), iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz pakalpojumiem, kas minēti iepriekš 3. punktā.

6 Iebildumi bija balstīti uz šādām agrākām preču zīmēm:

– septiņu Apvienotās Karalistes grafisku preču zīmju sērija, kuru reģistrācijas pieteikums iesniegts 2006. gada 24. augustā un kuras ir reģistrētas 2008. gada 17. oktobrī ar numuru 2430834 un aptver šādus pakalpojumus "apraide; radioapraide; radioapraide un radioprogrammu pārraide", kas ietilpst 38. klasē, un "izrāžu, pasākumu, izstāžu un svētku organizēšanas, administrēšanas un veidošanas; kultūras un izklaides pasākumu organizēšanas; radio izklaides" pakalpojumus, kuri ietilpst 41. klasē un attiecībā uz kuriem Apelācijas padome ir konstatējusi faktisko izmantošanu:

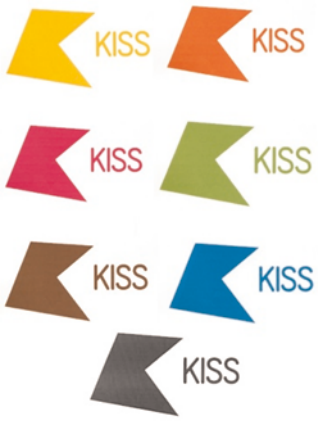

– Apvienotās Karalistes vārdiska preču zīme "KISS", kuras reģistrācijas pieteikums iesniegts 2013. gada 17. septembrī un kura reģistrēta 2014. gada 28. februārī ar numuru 3022390 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9. un 41. klasē un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

  – 9. klase: "lejupielādējamas datorprogrammu lietotnes; lejupielādējamas datorprogrammu lietotnes mobilām ierīcēm; lejupielādējamas datorprogrammu lietotnes tālruņiem un planšetēm; programmatūra, ko paredzēts izmantot kā lietojumprogrammu saskarni (*API*)";

  – 41. klase: "lietojumprogrammu nodrošināšana tīmekļa vietnē; izklaides pakalpojumi, kas tiek sniegti, izmantojot tīmekļa vietni; radio izklaides pakalpojumi, kas tiek sniegti, izmantojot tīmekļa vietni; konkursu pakalpojumi, kas tiek sniegti, izmantojot tīmekļa vietni; informācijas, kas pieejama ar lietojumprogrammas palīdzību, par sporta, kultūras un izklaides pasākumiem nodrošināšana; mūzikas un muzikālas izklaides, kas pieejama ar lietojumprogrammas palīdzību, nodrošināšana; radioprogrammu, kas pieejamas ar lietojumprogrammas palīdzību, nodrošināšana; radio izklaides pakalpojumi, kas pieejami ar lietojumprogrammas palīdzību; konkursu organizēšanas pakalpojumi, kas pieejami ar lietojumprogrammas palīdzību".

7 Iebildumi bija pamatoti ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 5. punktā (tagad – attiecīgi Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts) paredzētajiem pamatiem.

8 Prasītāja atsaucās uz agrāko preču zīmju atšķirtspēju un reputāciju Apvienotajā Karalistē attiecībā uz visām ar šīm preču zīmēm aptvertajām precēm un pakalpojumiem un norādīja, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu tiekot netaisnīgi gūts labums no minētās atšķirtspējas un reputācijas un tām tiekot nodarīts kaitējums.

9 Ar 2017. gada 17. janvāra lēmumu Iebildumu nodaļa daļēji apmierināja iebildumus, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, un noraidīja reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz šādiem pakalpojumiem:

– 35. klase: "preču un pakalpojumu mūzikas jomā mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības pakalpojumi (arī tiešsaistē)";

– 41. klase: "atpūtas pasākumu organizēšana, koordinēšana un nodrošināšana; pasākumu rezervēšana; mūzikas, dziesmu, īsmetrāžas filmu, radio un televīzijas programmu un kultūras raidījumu prezentēšana; pasākumu biļešu rezervēšana un iepriekšpārdošana; ar mūziku vai mūzikas amatieriem saistītu datu komplektēšana, apkopošana, administrēšana un nodrošināšana (arī izmantojot tiešsaistē ieskatāmas datu bāzes vai lietotnes)";

– 45. klase: "sociālie pakalpojumi, proti, interešu un zināšanu kopienu starpniecība, izmantojot sociālos tīklus".

10 Iebildumi tika noraidīti un reģistrācijas pieteikums tika apmierināts attiecībā uz "reklāmu (arī tiešsaistē), it īpaši sludinājumiem (trešo personu vārdā); personāla un darbavietu starpniecību, it īpaši saistībā ar mūziku vai mūzikas amatieriem", kas ietilpst 35. klasē.

11 2017. gada 14. martā persona, kas iestājusies lietā, saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu (tagad – Regulas 2017/1001 66.–71. pants) iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

12 2017. gada 18. jūlijā prasītāja saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 216/96 (1996. gada 5. februāris), ar ko paredz Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju padomes procesuālos noteikumus (OV 1996, L 28, 11. lpp.), 8. panta 3. punktu par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza pakārtotu apelācijas sūdzību.

13 Ar 2018. gada 14. marta lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") *EUIPO* Apelācijas pirmā padome atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu un nodeva tai lietu "atkārtotai izskatīšanai saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 8. panta 5. punktu".

14 Attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu Apelācijas padome uzskatīja, ka daži reģistrācijas pieteikumā ietvertie pakalpojumi atšķiras no pakalpojumiem, kas aptverti ar agrāko vārdisko preču zīmi, un ka līdz ar to attiecībā uz šiem pakalpojumiem nevar pastāvēt sajaukšanas iespēja. Tādējādi Iebildumu nodaļas lēmums tika atcelts, ciktāl Iebildumu nodaļa tos uzskatīja par līdzīgiem. Ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertie pakalpojumi, attiecībā uz kuriem minētais lēmums tika atcelts, bija šādi:

– 35. klase: "preču un pakalpojumu mūzikas jomā mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības pakalpojumi (arī tiešsaistē)";

– 45. klase: "sociālie pakalpojumi, proti, interešu un zināšanu kopienu starpniecība, izmantojot sociālos tīklus".

15 Apelācijas padome turklāt uzskatīja, ka "reklāmas (arī tiešsaistē) pakalpojumi, it īpaši sludinājumi (trešo personu vārdā); personāla un darbavietu starpniecība, it īpaši saistībā ar mūziku vai mūzikas amatieriem", kas ietilpst 35. klasē un ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, atšķiras no pakalpojumiem, kas aptverti ar agrākajām preču zīmēm. Līdz ar to prasītājas pakārtotā apelācijas sūdzība saistībā ar jautājumu par attiecīgo pakalpojumu līdzību tika noraidīta.

16 Attiecībā uz "preču un pakalpojumu mūzikas jomā mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības pakalpojumiem (arī tiešsaistē)", kas aptverti ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi un kas ietilpst 35. klasē, Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 51. punktā uzskatīja, ka tie ir nedaudz līdzīgi prasītājas pakalpojumiem, kas ietilpst 41. klasē un kas aptverti ar agrāko vārdisko preču zīmi.

17 Attiecībā uz "atpūtas pasākumu organizēšanas, koordinēšanas un nodrošināšanas; pasākumu rezervēšanas; mūzikas, dziesmu, īsmetrāžas filmu, radio un televīzijas programmu un kultūras raidījumu prezentēšanas; pasākumu biļešu rezervēšanas un iepriekšpārdošanas; ar mūziku vai mūzikas amatieriem saistītu datu komplektēšanas, apkopošanas, administrēšanas un nodrošināšanas (arī izmantojot tiešsaistē ieskatāmas datu bāzes vai lietotnes)" pakalpojumiem, kas aptverti ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi un kas ietilpst 41. klasē, Apelācijas padome tos ir uzskatījusi par identiskiem vai ļoti līdzīgiem 41. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, kas aptverti ar agrāko vārdisko preču zīmi.

18 Tāpat Apelācijas padome uzskatīja, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertie "ar mūziku vai mūzikas amatieriem saistītu datu komplektēšanas, apkopošanas, administrēšanas un nodrošināšanas (arī izmantojot tiešsaistē ieskatāmas datu bāzes vai lietotnes)" pakalpojumi ir līdzīgi pakalpojumiem, kas ietilpst 41. klasē un kas aptverti ar agrākām grafiskām preču zīmēm, attiecībā uz kurām ir pierādīta faktiskā izmantošana, kā sēriju.

19 Attiecībā uz "atpūtas pasākumu organizēšanas, koordinēšanas un nodrošināšanas; pasākumu rezervēšanas; mūzikas, dziesmu, īsmetrāžas filmu, radio un televīzijas programmu un kultūras raidījumu prezentēšanas; pasākumu biļešu rezervēšanas un iepriekšpārdošanas" pakalpojumiem, kas ietilpst 41. klasē un ir aptverti ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, Apelācijas padome uzskatīja, ka tie ir identiski pakalpojumiem, kas ietilpst 41. klasē un kas aptverti ar agrāko grafisko preču zīmju, attiecībā uz kurām ir pierādīta faktiskā izmantošana, sēriju.

20 Attiecībā uz sajaukšanas iespēju Apelācijas padome uzskatīja, ka konkrēto apzīmējumu vizuālās un fonētiskās līdzības pakāpe ir vāja un ka agrāko preču zīmju reputācijas neesamības gadījumā sajaukšanas iespēja nevar pastāvēt pat attiecībā uz pakalpojumiem, kas ir atzīti par identiskiem vai līdzīgiem. Līdz ar to Apelācijas padome atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu, ciktāl tā bija konstatējusi, ka no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa pastāv šāda iespēja attiecībā uz identiskiem vai līdzīgiem pakalpojumiem neatkarīgi no apgalvotās minēto preču zīmju reputācijas.

21 Ņemot vērā šos apsvērumus, Apelācijas padome uzskatīja, ka Iebildumu nodaļai bija jāveic pilnīgs un padziļināts sajaukšanas iespējas vērtējums atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ņemot vērā apgalvojumu par agrāko preču zīmju reputāciju un ievērojot visus pierādījumus, kas tai bija iesniegti saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu.

22 Attiecībā uz agrāko grafisko preču zīmju sēriju Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 81. un 82. punktā uzskatīja, ka "[šo preču zīmju] un reģistrācijai pieteiktās preču zīmes līdzības pakāpe [ir] vēl vājāka", un izmantoja analoģisku argumentāciju.

23 Turklāt Apelācijas padomes ieskatā Iebildumu nodaļa ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka sabiedrības daļas, uz kurām attiecas pakalpojumi, kurus tā reģistrācijas pieteikumā un agrāko preču zīmju specifikācijās ir atzinusi par atšķirīgiem, nesakrīt. Līdz ar to tā atcēla minētās nodaļas lēmumu attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu.

24 Visbeidzot, Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 114. punktā precizēja – "tā kā lieta [tika] nodota atpakaļ Iebildumu nodaļai un galīgais lēmums vēl [nav] pieņemts, un apelācijas sūdzība par šo lēmumu [varētu tikt] iesniegta kopā ar apelācijas sūdzību par galīgo lēmumu par iebildumiem".

Lietas dalībnieku prasījumi

25 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 Iebildē par nepieņemamību *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atzīt prasību par nepieņemamu;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Atbildes rakstā formulētie *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

28 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atzīt prasību par nepieņemamu;

– pakārtoti – noraidīt prasību pēc būtības;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Ievada apsvērumi

29 2020. gada 16. janvāra tiesas sēdē persona, kas iestājusies lietā, norādīja – tā kā iebildumi pret Eiropas Savienības preču zīmes “MUSIKISS” reģistrāciju bija balstīti uz agrākām Apvienotās Karalistes preču zīmēm, gadījumā, ja Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste izstātos no Eiropas Savienības bez nolīguma, šie iebildumi esot jānoraida, jo tām vairs nav tādas pašas aizsardzības un līdz ar to tās Vispārējā tiesā celtā prasība zaudētu savu priekšmetu.

30 Pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības Vispārējā tiesa ar procesa organizatoriskajiem pasākumiem, kas veikti saskaņā ar tās Reglamenta 89. pantu, aicināja lietas dalībniekus izteikt viedokli par Līguma par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV 2020, L 29, 7. lpp.; turpmāk tekstā – “izstāšanās līgums”) 127. panta piemērošanu, kā arī par 2018. gada 29. novembra spriedumu *Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO* (C-340/17 P, nav publicēts, EU:C:2018:965) un 2020. gada 30. janvāra spriedumu *Grupo Textil Brownie/EUIPO – The Guide Association* (“BROWNIE”) (T-598/18, EU:T:2020:22).

31 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka 2020. gada 1. februārī izstāšanās līgums, kurā ir noteikta Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības kārtība, stājās spēkā. Šajā līgumā ir paredzēts pārejas periods no 2020. gada 1. februāra līdz 31. decembrim, kuru vienu reizi var pagarināt uz laiku, kas nepārsniedz vienu līdz divus gadus (turpmāk tekstā – “pārejas periods”).

32 Izstāšanās līguma 127. pantā ir paredzēts – ja pārejas periodā nav noteikts citādi, Savienības tiesības turpina piemērot Apvienotās Karalistes teritorijā.

33 No tā izriet, kā to atzīst lietas dalībnieki savās rakstveida atbildēs uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem, ka tad, ja izstāšanās līgumā nav pretēju noteikumu, Regula 2017/1001 joprojām ir piemērojama Apvienotās Karalistes preču zīmēm un ka līdz ar to agrākās preču zīmes, kuras prasītāja ir reģistrējusi šajā valstī, turpina saņemt tādu pašu aizsardzību, kāda tām būtu bijusi, ja Apvienotā Karaliste nebūtu izstājusies no Savienības, līdz pārejas perioda beigām.

34 Šo secinājumu pastiprina fakts, ka relatīva iebildumu pamata esamība ir jāizvērtē Eiropas Savienības preču zīmes, pret kuru celti iebildumi, reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī (spriedums, 2020. gada 30. janvāris, "BROWNIE", T-598/18, EU:T:2020:22, 19. punkts).

35 Apstāklim, ka agrākā preču zīme varētu zaudēt dalībvalstī reģistrētas preču zīmes statusu laikā pēc Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, it īpaši pēc attiecīgās dalībvalsts izstāšanās no Savienības, principā nav nozīmes iebildumu iznākumam (spriedums, 2020. gada 30. janvāris, "BROWNIE", T-598/18, EU:T:2020:22, 19. punkts).

36 No tā izriet, ka šajā lietā šī sprieduma datumā Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības neietekmē aizsardzību, kas agrākajām preču zīmēm ir kā Eiropas Savienības preču zīmēm. Līdz ar to ar šīm preču zīmēm vēl var tikt pamatoti iebildumi pret reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju.

37 Attiecībā uz jautājumu, ko persona, kas iestājusies lietā, ir izvirzījusi tiesas sēdē par prasītājas interesi celt prasību pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru interese celt prasību nozīmē, ka apstrīdētā akta atcelšanai pašai par sevi var būt tiesiskas sekas un ka tādējādi prasības rezultātā lietas dalībniekam, kurš cēlis šo prasību, var rasties priekšrocības (skat. spriedumu, 2015. gada 17. septembris, *Mory* u.c./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55. punkts un tajā minētā judikatūra). *A fortiori* izskatāmajā lietā, ņemot vērā izstāšanās līgumu, Apvienotās Karalistes agrākās preču zīmes turpina saņemt tādu pašu aizsardzību līdz pārejas perioda beigām. Līdz ar to minētā izstāšanās neatspēko apstrīdētā lēmuma tiesiskās sekas attiecībā uz prasītāju, tāpēc prasītāja saglabā interesi lūgt tā atcelšanu.

38 No tā izriet, ka šī lieta saglabā savu priekšmetu, neraugoties uz Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības.

Par prasības pieņemamību

39 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, izvirza divus nepieņemamības pamatus, no kuriem pirmais izriet no Regulas 2017/1001 66. panta 2. punkta un no vispārējā administratīvo tiesību principa, saskaņā ar kuru prasību var celt vienīgi par tādiem lēmumiem, kuros ir pausta administrācijas galīgā nostāja, un otrais – no minētās regulas 72. panta 4. punkta, saskaņā ar kuru "prasību var celt jebkura lietas izskatīšanas procesā Apelācijas padomē iesaistīta puse, ko nelabvēlīgi ietekmējis padomes lēmums".

Par nepieņemamības pamatu, kas izriet no Regulas 2017/1001 66. panta 2. punkta un no vispārējā administratīvo tiesību principa, saskaņā ar kuru prasību var celt vienīgi par lēmumiem, kuros ir pausta administrācijas galīgā nostāja

40 *EUIPO* apgalvo, ka saskaņā ar Regulas 2017/1001 66. panta 2. punktu par lēmumu, kurš neizbeidz procesu pret kādu no pusēm, apelāciju var iesniegt tikai kopā ar galīgo lēmumu, ja vien šis lēmums neparedz atsevišķu apelāciju.

41 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka ar apstrīdēto lēmumu nav izbeigts process attiecībā uz prasītāju un ka līdz ar to tajā nav pausta *EUIPO* galīgā nostāja attiecībā uz reģistrācijai pieteikto preču zīmi. *EUIPO* uzskata, ka, lai gan Regulas 2017/1001 66. panta 2. punkts pats par sevi neattiecas uz prasībām Vispārējā tiesā, tas esot jāuzskata par tāda Savienības administratīvo tiesību vispārējā principa izpausmi, saskaņā ar kuru administratīvs akts nevar tikt pārbaudīts, ja tajā nav pausta Savienības administratīvās iestādes galīgā nostāja.

42 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu Iebildumu nodaļa esot varējusi novērtēt agrāko preču zīmju reputāciju un, pamatojoties uz to, novērtēt konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēju tādējādi, ka prasītājai attiecīgā gadījumā būtu iespēja vispirms apstrīdēt minētās nodaļas jauno lēmumu Apelācijas padomē un pēc tam celt prasību Vispārējā tiesā par šīs padomes lēmumu.

43 Šajā ziņā ir jākonstatē, kā to atzīst *EUIPO*, ka Regulas 2017/1001 66. panta 2. punkts neattiecas uz procesiem Vispārējā tiesā, bet gan uz apelācijas sūdzībām, kas iesniegtas *EUIPO* apelācijas padomēs par tās pirmo instanču pieņemtajiem lēmumiem. Savukārt prasība Vispārējā tiesā par minēto padomju lēmumiem ir paredzēta šīs regulas 72. pantā. Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo *EUIPO*, par apelācijas padomju lēmumiem Vispārējā tiesā celto prasību pieņemamība nevar tikt izvērtēta, ņemot vērā šīs regulas 66. panta 2. punktu (spriedums, 2018. gada 16. aprīlis, *Polski Koncern Naftowy Orlen/EUIPO* (Degvielas uzpildes stacijas forma), no T-339/15 līdz T-343/15, nav publicēts, EU:T:2018:192, 28. punkts).

44 Attiecībā uz *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, argumentu par Savienības administratīvo tiesību vispārējo principu, saskaņā ar kuru administratīvs akts nevar tikt pārbaudīts, ja tajā nav pausta Savienības administratīvās iestādes pieņemta galīgā nostāja, vispirms ir jānorāda, ka Savienības tiesa nav atzinusi šādu vispārējo tiesību principu. Lai gan ir taisnība, ka prasība, kas celta par sagatavojošu aktu, nav pieņemama, jo tā nav vērsta pret aktu, kurš veido administrācijas galīgo nostāju, kas pieņemta procedūras beigās, Savienības tiesa jau ir atzinusi par pieņemamu prasību par aktiem, kuros nav noteikta administrācijas galīgā nostāja, bet kuru piemērojamība to adresātam pamato to, ka tie netiek uzskatīti par vienkāršiem sagatavojošiem aktiem. Turklāt nekad nav ticis nospriests, ka Apelācijas padomes lēmumam ir sagatavojoša akta raksturs, lai gan tajā pēc Iebildumu nodaļas lēmuma atcelšanas lieta ir nodota atpakaļ pārbaudes veikšanai šajā nodaļā. Proti, Regulas 2017/1001 72. pantā, kurā ir noteikts, ka "pret apelācijas padomju lēmumiem attiecībā uz apelācijām var celt prasības Vispārējā tiesā", nav noteikta nekāda atšķirība starp šiem lēmumiem atkarībā no tā, vai tie ir vai nav *EUIPO* instanču galīgā nostāja.

45 Katrā ziņā saskaņā ar Regulas 2017/1001 71. panta 2. punktu, ja Apelācijas padome nodod lietu atpakaļ izskatīšanai instancei, kas pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, šai instancei ir saistošs minētās padomes lēmuma pamatojums un rezolutīvā daļa, ciktāl attiecīgie fakti ir tie paši (spriedums, 2018. gada 16. aprīlis, Degvielas uzpildes stacijas forma, no T-339/15 līdz T-343/15, nav publicēts, EU:T:2018:192, 31. punkts). No tā izriet, ka izskatāmajā lietā apstrīdētā lēmuma secinājumi un motīvi attiecībā uz preču un pakalpojumu līdzību, apzīmējumu līdzību un sajaukšanas iespēju apgalvotās agrāko preču zīmju reputācijas neesamības gadījumā ir šīs padomes galīgais viedoklis par šiem strīda aspektiem, kas ir saistošs Iebildumu nodaļai, kurai tagad ir jāizskata jautājums par reputāciju atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam un 8. panta 5. punktam. Līdz ar to prasītājai ir jābūt spējīgai apstrīdēt šīs padomes galīgos secinājumus, negaidot procesa turpināšanu minētajā nodaļā, lai pēc tam iesniegtu apelācijas sūdzības tajā pašā padomē un attiecīgā gadījumā pēc tam celtu prasību Vispārējā tiesā par jauno lēmumu. No tā izriet, ka iespējamais vispārējais Savienības tiesību princips, uz kuru atsaucas *EUIPO* un saskaņā ar kuru prasība var tikt celta tikai par lēmumiem, kuros ir pausta administrācijas galīgā nostāja, katrā ziņā nevar pamatot šīs prasības nepieņemamību.

46 No tā izriet, ka šis pirmais nepieņemamības pamats nevar tikt apmierināts.

Par nepieņemamības pamatu, kas attiecas uz Regulas 2017/1001 72. panta 4. punktu

47 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka prasītājai neesot intereses celt prasību par apstrīdēto lēmumu, jo tās iebildumi galu galā varētu tiktu apmierināti attiecībā uz visiem attiecīgajiem pakalpojumiem, tostarp tiem, kas ir tikuši atzīti par atšķirīgiem, ņemot vērā, ka Apelācijas padome ir secinājusi, ka varētu pastāvēt sajaukšanas iespēja agrāko preču zīmju esamības reputācijas gadījumā – reputācijas, kas būtu jāpārbauda Iebildumu nodaļai, lai tiktu pieņemts galīgais lēmums atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam un 8. panta 5. punktam. Tie norāda – no šāda viedokļa nevar uzskatīt, ka ar apstrīdēto lēmumu nav apmierināti prasītājas iebildumi, līdz ar to atsevišķa prasība, kas vērsta pret apstrīdēto lēmumu, neesot pieņemama Regulas 2017/1001 72. panta 4. punkta izpratnē, kurā ir paredzēts, ka prasību Tiesā var celt jebkura lietas izskatīšanas procesā Apelācijas padomē iesaistīta puse, ko nelabvēlīgi ietekmējis padomes lēmums.

48 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru Apelācijas padomes lēmums ir uzskatāms par tādu, ar kuru ir apmierināti kāda no lietas dalībniekiem iebildumu procesā izvirzītie prasījumi, ja ar to apmierināts šī lietas dalībnieka lūgums, balstoties uz kādu no preču zīmes reģistrācijas atteikuma vai preču zīmes spēkā neesamības atzīšanas pamatiem, vai – vispārīgāk – tikai daļa no minētā lietas dalībnieka izvirzītajiem argumentiem, pat ja Apelācijas padome nav izvērtējusi vai tā ir noraidījusi citus šī paša dalībnieka izvirzītos pamatus vai argumentus (skat. spriedumu, 2015. gada 25. septembris, *Copernicus-Trademarks*/ITSB – *Bolloré* ("BLUECO"), T-684/13, EU:T:2015:699, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 No apstrīdētā lēmuma 110. punkta izriet, ka Apelācijas padome ir noraidījusi prasītājas pakārtoti iesniegto apelācijas sūdzību, ar kuru tā apstrīd Iebildumu nodaļas lēmumā ietverto vērtējumu, saskaņā ar kuru "reklāma (arī tiešsaistē), it īpaši sludinājumi (trešo personu vārdā); personāla un darbavietu starpniecība, it īpaši saistībā ar mūziku vai mūzikas amatieriem", kas ietilpst 35. klasē un ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, atšķiras no pakalpojumiem, kas aptverti ar agrākajām preču zīmēm. Pēc tam minētā padome, pirmkārt, apmierināja personas, kas iestājusies lietā, apelācijas sūdzību, ciktāl tā lūdza atcelt šīs nodaļas lēmumu, un, otrkārt, noraidīja prasītājas pakārtoti iesniegto apelācijas sūdzību attiecībā uz pakalpojumu līdzības jautājumu. Līdz ar to prasītājas prasījumi šajā padomē netika apmierināti. Turklāt ir jāatgādina, ka ar minētās nodaļas lēmumu, ko šī pati padome atcēla, daļēji tika apmierināti prasītājas iebildumi, ciktāl ar to tika apmierināti tās iebildumi pret reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visiem pakalpojumiem, kas ietilpst 41. un 45. klasē, kā arī attiecībā uz dažiem pakalpojumiem, kas ietilpst 35. klasē, proti, "preču un pakalpojumu mūzikas jomā mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības pakalpojumi (arī tiešsaistē)".

50 Turklāt ir jākonstatē, ka Apelācijas padome dažādos punktos nav apmierinājusi prasītājas iebildumus.

51 Pirmkārt, Apelācijas padome noraidīja prasītājas argumentus par pakalpojumu līdzību, secinot, ka daži ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertie pakalpojumi, kas ietilpst 35. un 45. klasē, atšķiras no pakalpojumiem, kas aptverti ar agrākajām preču zīmēm (skat. iepriekš 14. un 15. punktu).

52 Otrkārt, Apelācijas padome atkal pretēji tam, ko tajā apgalvoja prasītāja, uzskatīja, ka attiecībā uz visiem pakalpojumiem, kas ir tikuši atzīti par identiskiem vai līdzīgiem, apzīmējumu līdzības pakāpe ir vāja, no kā izriet, ka agrāko preču zīmju reputācijas neesamības gadījumā sajaukšanas iespēja nevar pastāvēt (skat. iepriekš 20. punktu). Šādos apstākļos prasītājas tiesības iebilst pret reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju saskaņā ar apstrīdēto lēmumu ir pilnībā atkarīgas no agrāko preču zīmju reputācijas, līdz ar to nevar uzskatīt, ka ar apstrīdēto lēmumu ir apmierināti prasītājas iebildumi, vēl jo vairāk tāpēc, ka prasītājai uzlikto pierādīšanas pienākumu par reputāciju var būt grūti izpildīt.

53 No tā izriet, ka šo otro nepieņemamības pamatu nevar apmierināt.

54 Līdz ar to *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, izvirzītie nepieņemamības pamati ir jānoraida.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Bauer Radio Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Gervasoni Madise Frendo

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2020. gada 23. septembrī.

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs